

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร CLT กับการสอนด้วยวิธีปกติ

A Comparison of English Learning Achievement of Grade 6 Taught by Communicative Language Teaching Approach and Traditional Method*

กัณทิมา ชำรัมย์ **

สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดยานนาวา ที่ได้รับการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร กับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดยานนาวา สำนักงานเขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .05

ABSTRACT

The purpose of this research was to compare the English learning achievement of Grade 6 students taught by Communicative Language Teaching Approach and Traditional Method. The sample population consisted of 2 classrooms Prathomsueksa 6 students enrolled in the second semester of the academic year 2016 at Wat Yannawa School, Sathon, Bangkok.

The students were divided via sample random sampling technique and divided into two groups of 20 students. The CLT Approach was an experimental group and the traditional method was a control group. The instruments of study were 1) lesson plans; 2) a test used to measure academic achievement in English.

Finding is as follow:

The students taught by using Communicative Language Teaching approach exhibited achievement in English at a higher level than the students taught by traditional method at the statistically significant level .05.

บทนำ

ในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มีความเจริญก้าวหน้า มีความเคลื่อนไหว ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และหน่วยงานต่างๆ ทั่วโลกนั้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศระบบอินเทอร์เน็ตมาช่วยในการสร้างความรู้ เชื่อมโยงแหล่งความรู้เพื่อลดช่วงและระยะเวลาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ สืบค้นหาความรู้ต่างๆ ได้ด้วยตนเอง จากเครือข่ายของความรู้ คลังความรู้ที่ถูกสร้างและจัดเก็บบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในขณะนี้ มีปริมาณมากที่สุด ในบรรดาสื่อต่างๆ ดังนั้นครูผู้สอนสามารถแนะนำแนวทางในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้และเพิ่มทักษะทั้งสี่ด้านของภาษาอังกฤษ และยังสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง (บัญญัติ อึ้งสกุล, 2545:53)

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมให้ชัดเจน รวมทั้งได้พัฒนาเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาอย่างทั่วถึง ซึ่งในการศึกษาฉบับ พ.ศ. 2551 มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ติดต่อสื่อสารได้ ทั้งรับและการส่งสาร และมีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศได้เป็นอย่างดี เน้นความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านวัฒนธรรมและทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และ

ทักษะการเขียน (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 1-2) เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง (Lifelong education) พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถอยู่เสมอ

จากการจัดการศึกษาในปีที่ผ่านมา พบว่าโรงเรียนวัดยานนาวา แม้ว่าจะได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ผลคะแนนทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก็ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งผลคะแนนดังกล่าวสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษาระดับชาติ O-Net (Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นๆ และที่สำคัญนักเรียนไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริง พบว่าการสอนแนวการสอนเพื่อสื่อสาร (CLT) ซึ่งมีนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ เช่น ดี.เอ. วิลคินส์ (D.A. Wilkins) คริสโตเฟอร์ แคนด์ลิน (Christopher Candlin) และเฮนรี วิตโดสัน (Henry Widdoson) ต่างก็เห็นพ้องกันว่า การเน้นที่โครงสร้างทางภาษาไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้ สิ่งที่ควรสอนเพิ่มเติมคือทักษะการสื่อสาร และความรู้ในหน้าที่ของภาษา เพราะภาษาเป็นเรื่องของการสื่อความหมายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Richards & Rodgers, 2001, pp. 153-155)

ดังนั้น จากปัญหาและการศึกษาแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัย มีความสนใจศึกษาผลการเรียนด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) และวิธีการสอนแบบปกติ (Traditional Method) เพราะจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการเรียนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียน แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเหมาะสมสำหรับเป็นกิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะการใช้ภาษามากที่สุด เพราะเป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และความรู้ความเข้าใจการใช้ภาษาทางสังคม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้มีความคล่องแคล่ว ความถูกต้อง และความกล้าแสดงออกที่จะใช้ภาษาได้อย่างมั่นใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการการสอนเพื่อสื่อสาร (CLT) กับ การสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบการสอนเพื่อสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มีคะแนนผลการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ (Traditional Method)

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดยานนาวา จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มทดลอง และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการจับฉลาก

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่วิธีการสอน แบ่งออกเป็นการสอน โดยใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร กับวิธีการสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม(Dependent Variables) ได้แก่ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่นำมาใช้ในทดลอง เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drinks)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพปัญหาของการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเสริมแล้วนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขได้อย่างถูกต้อง

2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการเรียนรู้แบบการสนทนาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) กับกับวิธีการสอนแบบปกติ (Traditional Method) ไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน

3. นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นกว่าการจำหลักไวยากรณ์ต่างๆ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี CLT กับการสอนด้วยวิธีปกติ

วิธีสอนแบบ CLT

การสอนแบบการสนทนาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ความหมายการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

ในทางทฤษฎีของ โนม ชอมสกี (Noam Chomsky) ได้แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีโครงสร้าง (Structural Theory) ที่ใช้กันอยู่ในยุคนั้นไม่สามารถอธิบายการใช้ภาษาที่ผู้เรียนได้ยินมาก่อน (Creativity) และมีความหลากหลาย (Variety) ได้ ในขณะที่เดียวกันนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ เช่น ดี.เอ วิลคินส์ (D.A Wilkins) คริสโตเฟอร์ แคนด์ลิน (Christopher Candlin) และเฮนรี วิดโดสัน (Henry Widdoson) ต่างก็เห็นพ้องกันว่า การเน้นที่โครงสร้างทางภาษาไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้ สิ่งที่ควรสอนเพิ่มเติมคือทักษะการสื่อสาร (Communicative Skill) และความรู้ในหน้าที่ของภาษา (Functional Competence) เพราะภาษาเป็นเรื่องของการสื่อความหมายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Richards & Rodgers, 2001, pp. 153-155 อ้างถึงใน ดร. สันทนา สุชาติรัตน์: 2557: 69)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษณา เมืองโคตร (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังจากการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับคะแนนร้อยละ 76.00

ภัทธรา อรุณรัตน์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะพื้นฐานเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะพื้นฐานเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ทั้ง 5 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินทักษะพื้นฐาน เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เลเซอร์ (Laysar) อ้างถึงใน นิติพร เชื้อสุวรรณ (2550:66) ได้ศึกษาการใช้บทบาทสมมติกับนักเรียนที่มีสังคมมิติต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 3 ถึง 5 จำนวน 65 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า การใช้บทบาทสมมติช่วยให้เด็กที่มีสังคมมิติต่ำและมีปัญหาเข้ากับเพื่อนไม่ได้ สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดีขึ้น และยังพบว่าครูเข้าใจเด็กดีขึ้น และมีผลดีมากสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีรูปแบบการทดลองแบบ Posttest-Only Control Group Design

วิธีการเก็บข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ครูสอนภาษาอังกฤษดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนและแบบแผนพัฒนาที่สร้างขึ้นด้วยผู้วิจัยเอง ซึ่งใช้ระยะเวลาในการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง กลุ่มละ 4 คาบ คาบละ 120 นาที เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาค

เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร กับวิธีการสอนแบบปกติ

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดยานนาวา ที่ได้รับการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร กับการสอนแบบปกติ ใช้รูปแบบ Post- Only Control Group Design ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการสอนเพื่อสื่อสาร สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการสอนเพื่อสื่อสาร สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และเป็นไปตามที่สมมติฐานกล่าวไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการสอนเพื่อสื่อสาร มีความสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยในกลุ่มมีนักเรียนที่ความสามารถกัน ให้ทุกคนได้ร่วมมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองจากแบบฝึกหัดและการแสดงบทบาทสมมติและส่งเสริมความช่วยเหลือร่วมกันภายในกลุ่ม ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพทางการเรียนของตนเองจากการทำแบบฝึกหัดที่หลากหลายร่วมกัน ในกลุ่มของตน การเรียนรู้แบบการสอนเพื่อสื่อสารเป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญา และด้านสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา เมืองโคตร (2552) ได้ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังจากการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับคะแนนร้อยละ 76.00 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธรา อรุณรัตน์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องผลของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะพื้นฐานเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัด

กิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะพื้นฐานเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ทั้ง 5 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินทักษะพื้นฐานเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบCLT ให้กับผู้เรียนก่อนโดยอธิบายหน้าที่ บทบาท และวิธีการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ภูมิใจในตนเอง ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคม
2. ผู้สอนควรแนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนนำหลักการที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมไปศึกษาค้นคว้า และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CLT ไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมวิชาอื่น ๆ
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ ไปพร้อมกับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบCLT ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมที่ต้องฝึกทักษะ ฝึกสนทนา ผู้สอนต้องควบคุมเวลาอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้ล่วงเวลาในการทำกิจกรรมขั้นอื่น ๆ และเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มอบโอกาสให้ศึกษาระดับมหาบัณฑิต

กัณทิมา ชำรัมย์

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช*

2551. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ.(2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

กฤษณา เมืองโศตร. (2552). *การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บัญชา อึ้งสกุล. (2545). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะและ
ปฏิบัติการ*. วารสารวิชาการ. 5(7): 53-57.

นิติพร เชื้อสุวรรณ. (2550). *เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการฟัง-พูด
และเจตคติ ต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วย
วิธีการแสดงบทบาทสมมติ กับวิธีสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์คม. พระนครศรีอยุธยา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สันทนา สุชาดารัตน์. (2557). *ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภัทริลา อรุณรัตน์. (2552). *การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะพื้นฐาน
เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

Richards, J.C. and Rodgers, T. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*.
2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.